

Lyndon LaRouche: Det transatlantiske finanssystem er bankerot, ikke Grækenland

Fra LaRouche-bevægelsen, 30. juni 2015 – Mens store dele af verden vakler ubeslutsomt på grund af situationen omkring Grækenland, der udvikler sig time for time, skar Lyndon LaRouche igennem til sagens kerne:

»Lad os være realistiske. Grækerne betaler aldrig deres illegitime gæld. De har ingen grund til at betale, og de har ikke råd til at betale. Og det er hele det transatlantiske finanssystem, der er bankerot, ikke Grækenland.«

LaRouche erklærede, at dette inkluderer USA, der er totalt bankerot. Wall Street er totalt bankerot; det repræsenterer ingen rigdom, det har ingen virkelige penge, og det fortjener nul støtte. Eurosystemets sammenbrud er i gang og har kædereaktionsvirkninger i hele det transatlantiske område – kun dele af Sydamerika kan måske klare sig igennem.

Den amerikanske dollar er nu i fare, advarede LaRouche. Vi må indse, at forøgelsen af værdiløse finanspapirer, inklusive hele Wall Streets gæld, ikke kan dækkes. Hvis man forsøger at gøre dette, vil et kædereaktionskollaps være det sikre resultat. Argumentet går ud på, at der ikke er noget systemisk problem; at det hele drejer sig om, at Grækenland nægter at betale.

Spørgsmålet er, hvordan vi skal holde USA i live, med hele det transatlantiske system, der bryder sammen, *lige nu*? Det vil ganske bestemt ikke blive på basis af det Republikanske Parti, og den *de facto* republikanske præsident Barack Obama, der omgående må fjernes fra embedet, hvis USA skal overleve finanskrakket, så vel som Det britiske Imperiums plan om at lancere atomkrig mod Rusland og Kina.

Vi har brug for en Glass/Steagall-aftale i USA med det samme, sagde LaRouche, for at redde, hvad der er tilbage af vores smuldrende, fysiske økonomi. Wall Street-bankerne, og hele Det britiske Imperium, er fuld af skidt, finansielt og på anden vis, og de må stilles til ansvar for deres forbrydelser.

»Vi kan ikke redde disse sjoveres penge (gennem bailout, - red.)«, erklærede LaRouche.

Tyskland er et andet, afgørende land på dette tidspunkt, erklærede LaRouche. Hvis Tyskland smider Obamas sindssyge sanktionspolitik imod Rusland ud, og igen begynder at handle med Rusland, kunne dette virke som en stoppeklods imod de værste følger af det transatlantiske sammenbrud. Det er i Tysklands nationale interesse at gøre dette; og det er også den bedste valgmulighed for Europa som helhed – fordelene og følgerne ville være enorme.

Problemet er den tyske kansler, skumle Merkel, sammen med hendes finansminister Wolfgang Schäuble. Men i Tyskland vokser presset for at slippe ud af den europæiske kollapsfælde, og Merkels og Schäubles afgang fra regeringen kunne åbne vejen for denne kurs.

Det er tid til at handle nu, erklærede LaRouche. Hele det transatlantiske system er ved at gå ned; men dets erstatning er for hånden, i form af en reorganisering i USA og internationalt efter Glass/Steagall-modellen, og dernæst en tilslutning til halvdelen af menneskeheden, repræsenteret af BRIKS-processen, for en genopbygning af menneskets forpligtende engagement til videnskab, og til en global, fysisk-økonomisk renæssance.

Euroens Sarajevo

Fra LaRouche-bevægelsen 29. juni 2015 – Den krise, der nu ruller hen over gældsmarkederne, er ikke en græsk krise, men

en krise i det bankerotte eurosistem og det amerikanske finanssystem. De fleste af nationerne i det transatlantiske område står over for en sammenbrudskrise, der kommer, hvis ikke i morgen, så inden for få uger; en sammenbrudskrise i de transatlantiske nationer, mod hvilken kun nationerne i Sydamerika har en vis beskyttelse.

Denne krise er nu blevet udløst pga. den finansielle og økonomiske voldtægt af Grækenland, og ikke som følge af landets meddelelse om at holde banklukket; det er ikke et græsk problem, at finanssystemet står på randen af et kædereaktionssammenbrud.

I kølvandet på den græske premierministers bestemte tale, hvor han bebudede banklukkedagene, og i hvilken han citerede præsident Franklin Roosevelt, materialiseredes det kaos, som kreditorerne ønskede, ikke, undtagen på deres egne markeder. Nye kilder, der interviewede borgere i græske byer – Reuters, *USAToday*, for eksempel – fandt, at de fleste grækere støtter regeringen og et »Oxi« (Nej) i folkeafstemningen: »Vi kan ikke blive fattigere« var et typisk svar. Der var en stærk støtte til Grækenlands holdning fra oppositionskræfter i Spanien og Italien, og fra britiske Labour-MP'er.

Grækerne befinder sig i realiteten i en mere stabil position end resten af Europas nationer. »Græsk krise kunne blive et 'Sarajevo'-øjeblik for euroen«, skrev *Guardians* ledende finans-klummeskriver, Larry Elliot; »Merkels strategi slog ikke bare fejl, den slog i den grad fejl«, stod der at læse i *Der Spiegel's* hovedoverskrifter. »Der er en reel trussel om Europas kollaps.«

Samtidigt meddelte guvernøren for Puerto Rico, at det ikke længere kunne afbetale på sin gæld, det meget store beløb på 72 mia. dollar, og sendte chokbølger gennem det amerikanske marked for kommunale obligationer; Det Hvide Hus udelukkede at skride til enhver handling. Og snesevis af hedgefonde og banker, der, som lemminger, alle havde satset på den forkerte

vej mht. eurogældskrisen, indkasserede store tab.

»Situationen for Londons og Wall Streets finanssystem er umulig«, sagde *EIR's* stiftende redaktør Lyndon LaRouche mandag.

Det er et generelt, ustoppeligt kollaps, som Obamaregeringen ikke kan løse. Grækerne befinder sig i en bedre position; de har handlet for at komme af med Schäuble-sygdommen, og Merkel-sygdommen. Der er kun én ting, der vil fungere: en global Glass/Steagall-politik, der begynder med USA's genindførelse af loven; og dernæst en produktiv kreditpolitik, der tilslutter sig Kinas og BRIKS' ditto. Ingen af delene vil ske uden at smide Obama og Merkel ud – hvilket også vil afvende en verdenskrig.«

Efter LaRouches vise ord genoptog markederne deres fald hele mandagen.

Supplerende materiale:

Tsipras' kampberedte erklæring på banklukkedagen

<https://www.youtube.com/watch?t=13&v=NhFxwsrqTdI>

Den græske premierminister Alexis Tsipras' erklæring med meddelelse om, at bankerne lukker i en periode ('Bank Holiday') er lige så kampberedt som erklæringen om folkeafstemningen, og den fortjener at citeres uddybende. Efter at have påpeget ECB's afvisning af at øge likviditeten til bankerne sagde Tsipras:

»Det er tydeligt, at målet for Eurogruppens og ECB's beslutninger er et forsøg på at afpresse det græske folks vilje og forhindre de demokratiske processer, nemlig afholdelse af folkeafstemning.

Det vil ikke lykkes dem.

Disse beslutninger vil kun have til følge at frembringe det stik modsatte resultat.

De vil yderligere styrke det græske folks beslutsomhed om at afvise de uacceptable memoranda-forslag og institutionernes ultimatummer.

En ting er sikkert: afvisningen af en forlængelse på nogle få, korte dage, og forsøget på at annullere en rent demokratisk proces, er en fornærmelse og en stor skændsel for Europas demokratiske traditioner.

Af denne grund sendte jeg en kort anmodning om en forlængelse igen i dag – denne gang til formanden for Europarådet og de 18 statsoverhoveder i Eurozonen, så vel som også til overhovederne for ECB, EU-kommissionen og det Europæiske Parlament.

Jeg afventer deres omgående svar på denne fundamentalt demokratiske anmodning.

De er de eneste, der – allerede i aften – kan omstøde Eurogruppens beslutning og gøre det muligt for ECB at gengive bankerne likviditet.

Det, vi har brug for i de kommende dage, er ro og tålmodighed. De græske bankers indeståender er fuldstændigt sikre.

Dette er også sandt mht. betaling af lønninger og pensioner. Vi vil håndtere enhver vanskelighed fattet og beslutsomt.

Jo mere roligt, vi konfronterer vanskeligheder, desto hurtigere vil vi overvinde dem, og desto mildere vil deres konsekvenser blive.

I dag har vi chancen for at bevise for os selv – og for verden – at retfærdighed kan sejre.

Endnu engang, vi har en historisk mulighed for at sende et budskab om håb og værdighed til Europa og til verden.

I disse kritiske timer, hvor vi sammen står ansigt til ansigt med historien, må vi huske, at det eneste, vi har at frygte, er frygten selv.[1]

Vi vil ikke tillade den at besejre os.

Vi vil lykkes.

Det græske folks værdighed stillet over for afpresning og uretfærdighed vil sende et budskab om håb og stolthed til hele Europa.

[1] »Only Thing We Have to Fear Is Fear Itself«: FDR's Første indsættelsestale: <http://historymatters.gmu.edu/d/5057/>